

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci žalobce **PARKO GROUP, s.r.o.**, se sídlem Zlín, nám. T. G. Masaryka 1280, v řízení zastoupeného JUDr. Janem Skřípským, Ph.D., advokátem se sídlem Ostrava, Sokolská tř. 21, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.5.2014 č.j. 12300/14/ 5000-14204-701858, ve věci daně z příjmů,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 5.6.2013 č.j. 1891818/13/3201-24803-801758.

Namítá, že:

- 1) podle daňových orgánů žalobce neprokázal jakoukoliv zcela konkrétní činnost zprostředkovatele NEXUS PUBLISHING s.r.o. ve vztahu k dodavatelské faktuře č. 2008235, ze dne 30.9. 2008, na částku 4.920.000,- Kč bez DPH, v rámci

zajišťování strategických partnerů na mezinárodní konferenci pořádané SSHR v Praze od 30.9. do 2.10.2008 ani vazbu této fakturované částky na ujednání obsažená ve zprostředkovatelské smlouvě ze dne 14.7.2008 (dále jen „Zprostředkovatelská smlouva“). Žalovaný dále nepřijal argumentaci žalobce, že vynaložil náklady na předmětnou službu společnosti zcela v souladu s konkrétními ujednáními zprostředkovatelské smlouvy. Žalobce se domnívá, že v daňovém řízení prokázal bez pochybností, že fakturace zprostředkovatele byla nákladem směřujícím k dosažení, zajištění a udržení jeho zdanitelných příjmů ve smyslu § 24, odst. 1 zákona o dani z příjmů. Především naprosto není z hlediska důkazního pochybné, že žalobce a zprostředkovatel mezi sebou uzavřeli zprostředkovatelskou smlouvu, jejíž předmět je vymezen tak, že zprostředkovatel bude pro žalobce vyvíjet činnost směřující k tomu, aby měl tento příležitost uzavřít smlouvy o reklamní a propagační spolupráci s partnery, kteří mají zájem o poskytnutí reklamy na mezinárodní konferenci SSHR, konané ve dnech 30.9.2008 až 2.10.2008 a přičemž žalobce se zavázal zaplatit zprostředkovateli provizi za podmínek výslovně sjednaných ve zprostředkovatelské smlouvě. Není sporu ani o tom, že zprostředkovatelská smlouva je platným právním jednáním, tedy jde o smlouvu uzavřenou svobodně, vážně, určitě a srozumitelně. Zprostředkovatelská smlouva byla, jako ostatně v obecné rovině každá smlouva, uzavřena jakožto výsledek předjednáního jednání dvou stran, tedy v obecné rovině zprostředkovatele a zájemce. Předjednání jednání je zpravidla velmi komplikovaná činnost, v níž dvě strany, které mají na uzavření smlouvy zájem, chtějí ve smlouvě sjednat pro svou stranu tak výhodné podmínky, jak jen je to s ohledem na zájmy druhé strany reálně možné. Již v rámci argumentace před FÚ Ostrava žalobce podrobně vysvětloval, že v době předjednáního jednání byl ve velmi složité situaci, kterou hodlal řešit právě uzavřením zprostředkovatelské smlouvy. Žalobce se dlouhodobě zabýval podnikatelskou činností v oblasti zajišťování společenských a sportovních aktivit, pořádání konferencí a organizování obdobných akcí pro své klienty, kterým „na klíč“ a za úhradu sjednané ceny tyto činnosti poskytoval. V tomto případě se však jednalo o zcela specifický obchodní případ, který byl výjimečný tím, že objednatel SSHR – ČR nehradil cenu služeb žalobce, ale umožnil žalobci, aby uzavíral smlouvy s tzv. partnery konference, kteří pak v rámci poskytnutí reklamy na konferenci ze strany žalobce za toto měli hradit cenu, jež byla konečně také cenou komplexní služby žalobce pro SSHR – ČR. Přitom, jak vyplývá také ze smlouvy o pořádání konference, uzavřené mezi žalobcem a SSHR – ČR, pokrytí nákladů na samotné zajištění konference pro SSHR – ČR ve výši cca 3.000.000,- Kč pro případ, že tento nezajistí tuto minimální částku „prodejem reklamy“ partnerům konference, by pak bylo zcela na žalobci, tedy by je žalobce musel sám uhradit a neměl by dle smlouvy právo je účtovat SSHR – ČR. Fyzickým zajištěním předmětného obchodu se zabýval otec jednatele žalobce pan J. K. na základě plné moci, který se domníval, že svými kontakty v oboru bude schopen celý obchod zdárně zajistit. Jednatel žalobce však zjistil, že se situace nevyvíjí příliš dobře, žalobci hrozilo, že nezajistí prostředky v částce kolem 3.000.000,- Kč a žalobce bude muset náklady na pořádání konference SSHR – ČR v téměř celé částce hradit. Proto pan J. K. zajistil kontakt na zprostředkovatele, kdy jeho činnost dle zprostředkovatelské smlouvy je prokázána už jen tím, že s touto vyslovil písemně souhlas smluvní partner žalobce, tedy SSHR – ČR, přípisem ze dne 12.7.2008. Jak také vyplývá ze spisové dokumentace, teprve po uzavření

zprostředkovatelské smlouvy byla uzavřena drtivá většina smluv s tzv. partnery konference, z nichž byly uhrazeny také skutečné náklady konference SSHR – ČR. Konference byla řádně zajištěna, proběhla ke spokojenosti SSHR - ČR, ovšem pan J. K. při jednáních s jednotlivými zadavateli reklamy postupně zjišťoval, že zprostředkovatel celou řadu z nich nezná, přitom někdy v září nebo říjnu 2008 byla doručena faktura na částku 4.920.000,-Kč + DPH, což představovalo překvapivě provizi odpovídající prakticky všem částkám obdrženým od partnerů konference. Na následné schůzce požádal J. K. o předložení jednoznačných důkazů o činnosti zprostředkovatele, ovšem tento s odkazem na zprostředkovatelskou smlouvu poukázal na to, že má právo na provizi v plné výši, i kdyby „nezajistil jediného zájemce“ a na fakturaci trvá, jako na oprávněné, souladné se zprostředkovatelskou smlouvou, zejména jejím ustanovením čl. IV odst. 5 písm. b). Bohužel na přelomu listopadu a prosince 2008 byla panu J. K. zjištěna závažná choroba a tento pak po krátké nemoci dne 28.12.2008 zemřel a nemohl být ve věci vyslechnut. Z citovaného ustanovení zprostředkovatelské smlouvy je zcela jasné, že pan J. K. v plné moci uzavřením smlouvy na jedné straně sjednal poměrně vysokou provizi výrazně zaměřenou na to, aby byla přesažena částka 3.000.000,- Kč příspěvků partnerů pro SSHR, protože motivace provizí nad rámec dosažení 3.000.000,- Kč je naprosto zjevná, na druhé straně pak v čl. I odst. 5 sjednal, že tíhu zajištění částky do 3.000.000,- Kč pro SSHR v případě, že příspěvky partnerů budou nižší, přebírá zprostředkovatel. V tomto smyslu za dané situace dosáhl maxima možného v rámci svého cíle, ovšem přitom zřejmě podcenil „nevinně“ vypadající ustanovení čl. IV odst. 5. písm. b) zprostředkovatelské smlouvy. Žalobce tedy platně uzavřel smlouvu o zajištění konference s SSHR – ČR, platně sjednal zprostředkovatelskou smlouvu, zajistil v plném rozsahu průběh konference, získal tzv. partnery konference, kteří hradili příslušné částky za reklamu poté, co uzavřel zprostředkovatelskou smlouvu a opatřil si předchozí písemný souhlas SSHR – ČR s tím, aby mohl ve věci zprostředkování uzavřít smlouvu právě se zprostředkovatelem. Zprostředkovatelská smlouva jej však zavazovala hradit provizi ve vyšší, než se domníval, což je jeho podnikatelským rizikem, ale je naprosto nesprávné, aby náklad, který je takto vykázan nemohl uplatnit jako daňový jen proto, že byl zprostředkovatel kontraktačně obratnější. Tato činnost byla sjednána řádně písemně zmocněným zástupcem žalobce J. K. zcela zjevně v legitimním zájmu dosažení, zajištění a udržení příjmů a eliminace hrozící ztráty z obchodu tím, že žalobce nezajistí prostředky na pořádání konference SSHR ČR a bude povinen dle smlouvy o zajištění konference tyto náklady uhradit sám ze svých prostředků. Podle žalobce je, s ohledem na výše uvedenou skutkovou argumentaci, naprosto neudržitelný závěr žalovaného tím, že na jedné straně v rovině práva soukromého jsou ujednání platná a tedy se jimi musí ve vztahu ke zprostředkovateli řídit a tyto plnit a na straně druhé není oprávněn je v rovině práva veřejného – daňového, uplatnit jako daňově účinné náklady;

- 2) je překvapen úkony, které měl ve věci řízení před FÚ Ostrava učinit pan L. D., když žalobce zmocnil k zastupování v předmětné věci před správcem daně pouze daňovou poradkyni Ing. J. S. a pan D. k žádnému zastupování v této věci zmocněn nebyl. Jakmile budou připojeny k důkazu spisy FÚ Ostrava a žalovaného, žalobce do spisů nahlédne, aby se seznámil s tím, proč bylo jednáno v jeho jménu s panem D.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvádí:

- 1) za výdaje snižující daňový základ poplatníka lze uznat takové výdaje, které poplatník vynaložil v souvislosti se získáním zdanitelných příjmů. Pouhé tvrzení, že výdaj byl vynaložen, k jeho daňové uznatelnosti nestačí. Daňový subjekt je rovněž povinen prokázat zákonem předepsaný účel uplatněného výdaje, tedy že předmětné služby mohly objektivně sloužit ke zvýšení jeho příjmů z podnikání, jakož i to, že cena, kterou za služby zaplatil, nebyla vzhledem k poměrům na trhu předmětných služeb zjevně vyšší než cena obvyklá. Text uvedené faktury: „*Fakturujeme Vám za zajišťování strategických partnerů na mezinárodní konferenci pořádanou SSHR v Praze od 30.9. - 2.10.2008; název produktu: zajištění strategických partnerů, množství, m. j.: 1ks*“, deklaruje zajištění strategických partnerů, v množství 1 ks, za částku 4.920.000,- Kč bez DPH, a to bez jakékoliv bližší specifikace a bez jakéhokoliv odkazu na uzavřenou smlouvu. Faktické zajištění zcela konkrétních partnerů na uvedenou mezinárodní konferenci deklarovaným dodavatelem NEXUS a zcela konkrétní částky, které by odpovídaly předmětné fakturaci, žalobce v průběhu celého řízení neprokázal. Smlouvy o reklamní a propagační spolupráci byly uzavřeny s dvěma partnery již v červnu 2008, tj. ještě před uzavřením předmětné zprostředkovatelské smlouvy ze dne 14.7.2008. Částka 4.920.000,- Kč bez DPH dle dodavatelské faktury je pak výrazně vyšší, než by vyplývalo z výpočtu provize dle předložené smlouvy a nelze z ní dovodit ani žádnou souvislost mezi fakticky fakturovanou částkou dle uvedené dodavatelské faktury a ujednáními o provizi v předložené smlouvě. Nelze ani dovodit žádnou vazbu mezi konkrétní částečnou úhradou faktury ve výši 1.505.350,- Kč ve vazbě na fakticky uzavřené smlouvy o reklamní a propagační spolupráci s partnery na konferenci SSHR a předloženou zprostředkovatelskou smlouvou. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce v daňovém řízení neprokázal daňovou účinnost částky 4.920.000,- Kč a tuto částku nelze považovat za náklad vynaložený na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů dle ust. § 24 odst. 1 ZDP;
- 2) správce daně i následně žalovaný vždy ve věci jednali s osobou, která k tomu měla platné zmocnění a námitka žalobce ohledně neoprávněnosti pana Dolanského je zjevně neopodstatněná a neodpovídá skutkovému stavu věci.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)].

Žalobní námitka 2) není řádným žalobním bodem ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s., když z této námítky neplyne, zda vůbec a co vlastně žalobce napadenému rozhodnutí vytýká – žalobce toliko avizuje, že by snad v budoucnosti mohl něčeho namítat, to však podmiňuje nahlédnutím do spisu. Takto avizovaný žalobní bod však nebyl žalobcem nikdy uplatněn.

Navíc tuto námitku považuje soud za zjevně obstrukční, když nebyla žalobcem nikdy v průběhu daňového řízení uplatněna, a to i přesto, že Ing. S. (jejíž pověření k zastupování žalobce sám akcentuje) se plně seznámila se spisem již v řízení před

správcem daně a žalobce po celou zbývající dobu prvostupňového řízení a po celou dobu řízení odvolacího takovou námitku neuplatnil.

Týká-li se žalobního bodu 1), krajský soud prvotně akcentuje, že platnost smlouvy uzavřené mezi žalobcem a zprostředkovatelem neprokazuje sama o sobě daňovou účinnost předmětného výdaje za sjednanou provizi, když podmínkou daňové účinnosti je souvislost s alespoň potenciálním získáním, zajištěním či udržením příjmů (§ 24 odst. 1 ZDP).

Ústavní soud k žalobcem namítané neudržitelnosti výkladu, kdy je žalobce na jedné straně soukromoprávně zavázán vůči zprostředkovateli, současně však není tento jeho závazek uznán za daňově účinný, již v r. 2001 (usnesení ze dne 23.4.2001 sp. zn. II. ÚS 67/2000, nalus.usoud.cz) vyslovil, že podle ústavních zásad ukládání daní a jejich správy finančními orgány je v souladu s Ústavou takové zdanění příjmů, které vychází z nákladů skutečně vynaložených na jejich dosažení. Finanční orgány musí mít právo neuznat výdaje uplatněné daňovým subjektem, které s jeho podnikatelskou činností nesouvisejí nebo jsou nepřiměřené. Bez této kontroly by daňové subjekty mohly uplatňovat jakékoli výdaje. Stát by potom jen s obtížemi plnil své úkoly, neboť by nemohl vybírat daně z příjmů v dostatečné výši. Možnost posuzování skutečné povahy uvedených výloh není v rozporu s principem smluvní svobody. Úpravu veřejnoprávních vztahů nelze zcela srovnávat s úpravou soukromoprávních vztahů. V moderním právním státě není a nemůže být smluvní svoboda neomezená. Nelze ji zneužít k jednání neslučitelnému s veřejným zájmem, jakým řádný výběr daní nepochybně je.

V tomto konkrétním daňovém řízení bylo na žalobci, aby tvrdil a prokázal uskutečnění fakturované činnosti zprostředkovatele – zajišťování strategických partnerů na předmětnou konferenci, a to právě zprostředkovatelem či jeho subdodavateli.

Jak zdůrazňuje i Nejvyšší správní soud ve své bohaté, dlouhodobé a konstantní judikatuře (za všechny srov. např. rozsudek ze dne 26.2.2007 č.j. 8 Afs 101/2005-63, www.nssoud.cz), plnění na základě smlouvy se zástupcem či zprostředkovatelem nemůže daňový subjekt zahrnout do daňově uznatelných výdajů, pokud zástupce či zprostředkovatel zůstal zcela nečinný a za daňový subjekt nikterak nevystupoval.

Jakkoli žalobce doložil smluvní vztah se zprostředkovatelem, netvrdil a neprokázal žádnou činnost vyvinutou zprostředkovatelem či jeho subdodavateli. V tomto směru neunesl důkazní břemeno, které jej podle § 92 odst. 3 daňového řádu tížilo. Důsledkem neunesení tohoto důkazního břemene je pak neuznání daňové účinnosti uplatněného výdaje.

Žalobcovy stesky na adresu kontraktní obratnosti zprostředkovatele (jakkoli je soud chápe) pak nejsou schopny samy o sobě zvrátit důkazní situaci, která v předmětném daňovém řízení nastala.

Krajský soud shrnuje, že žalobu shledal v celém rozsahu nedůvodnou a jako takovou ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 26. dubna 2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu